

Khám Phá Mục Tiêu và Phương Hướng trong Cuộc Đời

Trong chúng ta có ai chưa từng nếm mùi vui buồn, thương ghét, khóc cười, thắng thua, được mất? Tất cả chúng ta đều ít nhiều trải nghiệm mùi đời ngay từ khi lọt lòng mẹ. Nhưng sao có khi chúng ta vẫn cảm thấy lạc lõng, mất định hướng, và không biết mình thực sự muốn gì ở cõi đời này?

Theo chuyên gia phân tâm học, để hiểu mình muốn gì ở cõi đời để sống một cuộc sống có ý nghĩa thì chúng ta phải biết rõ giá trị của mình và định hướng cuộc đời mình theo những giá trị ấy.

Giáo lý Cao Đài dạy rằng mỗi người gồm có ba cấu thể:

- Một thể vô hình gọi là Chơn Linh hay điểm linh quang là phần thánh linh được Cha Trời ban phát. Đây là phần trường cửu không hề hư hoại.
- Một thể hữu hình gọi là thân xác. Đây là phần vật chất thuộc cõi thể gian và bị tan rã thành cát bụi khi chúng ta chết.
- Một phần bán hữu hình gọi là Chơn Thần để bao quanh phần Chơn Linh vô hình và gắn kết vào phần thân xác hữu hình. Phần bán hữu hình này do Đức Mẹ tạo ra để đưa Chơn Linh vào trần gian. Vì đây là phần gắn kết giữa Thánh Linh và thân xác, chơn thần ghi nhận tất cả những gì xảy ra ở mỗi người chúng ta và mang chúng theo cùng với phần Chơn Linh khi phần thân xác chúng ta bị tan rã sau khi chết.

Chừng nào dấu tích của phần vật chất vẫn còn bám vào Chơn Thần thì điểm Chơn Linh vẫn còn phải theo Chơn Thần trôi lăn trong cõi trần để tiếp tục sanh tử luân hồi.¹ Chỉ khi nào tất cả những dấu tích vật chất được tẩy sạch khỏi Chơn Thần thì Chơn Thần có thể đưa Chơn Linh trở lại cội nguồn thiêng liêng² để Đức Mẹ trả phần Chơn Linh cho về hiệp một cùng Thượng Đế.

¹ Kinh Đệ Tứ Cửu: Câu 5-6:

Trừ quái khí roi thần chớp nhoáng,
Bộ Lôi Công giải tán trược quang;

Theo giáo lý Cao Đài, 36 ngày sau khi chết, chơn hồn sẽ nhập vào cõi Hoàng Thiên. Khi diện kiến Đức Huỳnh Thiên Quân thì Ngài rút roi thân đánh cho mấy roi nháng lửa, rồi Bộ Lôi Công dùng sét đánh cho tan uế khí trược quang để chơn hồn được trong sạch nhẹ nhàng mới có thể lên các tầng trời cao hơn. Chơn hồn nào còn nhiều trược khí thì phải chịu nặng đòn mới giải tán được trược quang.

² Kinh Đệ Tứ Cửu: Câu 7-8:

Cửa lầu Bát Quái chun ngang,
Hỏa Tinh Tam Muội thiêu tàn oan gia.

Các linh hồn không trọn tu đi đến tầng Huỳnh Thiên liệu sức không xong đành phải quay lại chịu kiếp luân hồi. Còn những chơn hồn tinh tấn trong sạch đầy đủ công nghiệp thì phải chun ngang lầu Bát Quái để nhờ lửa tam muội thiêu tàn hết oan gia.

Ngoài ra, Đức Chí Tôn dạy trong *Thánh Ngôn Hiệp Tuyển*, Đoàn Cần Giuộc ngày 17 tháng 7 năm 1926 (mùng 8 tháng 6 Bính Dần) như sau:

Hiểu được giá trị của mình không phải chỉ có ở cõi trần tạm bợ mà còn là một thánh linh chói sáng ở cõi thiêng liêng hằng sống, chúng ta nên định hướng cuộc đời mình vào hai mục tiêu: 1) hướng thượng để khai phá phần thánh linh trong nội tâm của mình, và song song theo đó là mục tiêu thứ 2) phát huy những năng lực của mình để tăng trưởng kiến thức kinh nghiệm của bản thân cũng như đóng góp vào sự phát triển của xã hội nhân loại.

Trở về với thánh tâm không có nghĩa là phải xuất gia đi tu hay phé đời hành đạo. Khi chúng ta cùng tụ họp để góp công sức thời giờ của mình chung lo cho cuộc lễ hay buổi họp Đạo là lúc chúng ta trở về thánh tâm của mình. Khi chúng ta đi trên đường thấy miếng chai bể thì lượm lên cho vào sọt rác hay khi chúng ta nắm tay dẫn một cụ già băng qua đường cũng là lúc thánh tâm được chói sáng. Khi chúng ta cố nhẫn nhịn lời ăn tiếng nói của mình để tránh những cuộc tranh cãi cũng là lúc chúng ta quay về với thánh tâm của mình. Khi chúng ta bắt lực nhìn một bệnh nhân đau đớn oằn oại, nếu chúng ta âm thầm niệm danh hiệu các Đấng cầu cho người ấy bớt đau cũng là lúc thánh tâm của chúng ta được toả sáng đến người bệnh ấy.

Bất cứ hành vi, lời nói, và ý nghĩ nào mang lợi ích đến cho người khác và được thi hành một cách vô tư không mong được đền đáp hay khen ngợi đều là những thể hiện của thánh tâm. Nhưng nếu chúng ta thử kiểm điểm thì sẽ nhận rằng mỗi ngày tổng cộng thời gian chúng ta dành cho thánh tâm rất ít so với lượng thời gian dành cho các sinh hoạt đời thường. Nói khác đi, chúng ta thiếu sự cân bằng trong việc song song phát triển nội tâm và vật chất. Nếu chúng ta tự điều chỉnh hướng đưa sinh hoạt của mình để cân bằng phần tâm vật thì chúng ta sẽ thấy cuộc sống có ý nghĩa và có định hướng rõ ràng.

Nhưng chúng ta vốn rất hay phân vân chần chờ mỗi khi cần có một quyết định quan trọng. Nhất là khi phải lựa chọn giữa những cám dỗ ngọt ngào của thế tục và hành trình ngược dòng đầy gian nan của con đường thẳng tiến tâm linh. Vì thế, Đạo mở ra là để giúp con người đạt được sự thăng bằng tâm - vật, bằng cách nhắc nhở con người về nguồn cội thánh linh của mình, như lời Đức Mẹ kêu gọi chúng ta sau đây:

*Hỡi tàn linh ơi! Hỡi tàn linh!
Có nhớ quê xưa chốn Ngọc Đình,
Quay gót mau về nơi cựu vị,
Thôi đừng dan díu kiếp phù sinh.*

Đức Vô Cực Từ Tôn

Trúc Lâm Thiền Viện, 06-01-Ất Tỵ (07-02-1965)

Các chơn thần buộc phải tinh tấn trong sạch mới nhẹ hơn không khí mà ra khỏi ngoại càn khôn đặng. Nó phải có bốn nguyên chí thánh, chí tiên, chí phật mới xuất Thánh Tiên Phật đặng. Phải có một thân phàm tinh khiết mới xuất chơn thần tinh khiết. Như các con ăn mặn mà luyện Đạo rồi có ấn chứng làm sao giải tán cho đặng. Còn như rồi bị hườn thì đến khi đắc đạo, cái trược khí ấy vẫn còn. Mà trược khí lại là vật tiếp diễn thì chưa ra khỏi lần không khí đã bị sét đánh tiêu diệt. Còn nếu biết khôn ẩn núp tại thế làm một bụi Địa Tiên thì kiếp đoạ trần vẫn còn chưa mãn.

Một trăm năm kiếp sống con người rất là ngắn ngủi so với tuổi thọ của vũ trụ, thậm chí cũng không so được với tuổi thọ của các vật loại khác như cây thông giữa rừng sống đến mấy trăm năm, mấy ngàn năm. Vì thế, chúng ta phải gấp rút lên để đạt được sự cân bằng giữa nội tâm và vật chất trước khi bỏ xác lìa đời. Chúng ta hãy cố gắng mỗi ngày thêm một chút thành quả quay về thánh tâm.. Thí dụ hằng ngày chúng ta cố gắng làm thêm nhiều việc công ích bất vụ lợi; mỗi đêm trước khi ngủ chúng ta cố gắng ôn lại những hành vi, lời nói, ý nghĩ trong ngày để ngày mai sẽ tiếp tục phát huy những điều tốt và tránh hay giảm thiểu những điều không tốt. Thánh tâm càng toả sáng thì vết tích vật chất trên Chơn Thần càng lu mờ là chúng ta càng có nhiều khả năng được trở lại nguồn cội thiêng liêng.

Trở về với thánh tâm cũng là tạo được cân bằng tâm-vật, thoả mãn giá trị cốt lõi và định hướng cuộc đời khiến chúng ta được an vui trong mọi hoàn cảnh. Rất mong tất cả chúng ta kiên trì thực hành thành công sự cân bằng tâm vật này.

Diệu Đức (Trần Ánh-Tuyết)
Trung Thu 2023